

Arrest

nr. 117 081 van 17 januari 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 24 oktober 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 17 augustus 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9*ter* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 december 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 januari 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij, bijgestaan door advocaat A. LOOBUYCK *loco* advocaat D. VAN EENOO en van advocaat C. DECORDIER, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 16 januari 2012 dient verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9*ter* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Op 23 mei 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding de beslissing waarbij de aanvraag onontvankelijk wordt verklaard. Deze beslissing is op 3 augustus 2012 ingetrokken.

Op 17 augustus 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris opnieuw een beslissing waarbij de aanvraag onontvankelijk wordt verklaard, aan verzoeker ter kennis gebracht op 22 oktober 2012 en nogmaals op 25 september 2013. Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

Verzoeker heeft binnen de in artikel 39/81, vierde lid van de vreemdelingenwet voorziene termijn van 8 dagen, de griffie in kennis gesteld dat hij geen synthesememorie wenst neer te leggen. Met toepassing van artikel 39/81, laatste lid van voormelde wet wordt de procedure voortgezet overeenkomstig het eerste lid. De Raad doet uitspraak op basis van de middelen uiteengezet in het inleidend verzoekschrift en zonder afbreuk te doen aan artikel 39/60 van de vreemdelingenwet.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1 Verwerende partij werpt een exceptie van niet ontvankelijkheid *ratione temporis* op. De bestreden beslissing is op 22 oktober 2012 ter kennis gebracht. Het gegeven dat de beslissing op 25 september 2013 een tweede maal aan verzoeker werd ter kennis gebracht, doet geen afbreuk aan de laattijdigheid van het onderhavige beroep.

3.2 Ter terechtzitting vraagt verzoeker de betekening(en) goed na te gaan en stelt zich te gedragen naar de wijsheid van de Raad.

3.3 Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de bestreden beslissing aan verzoeker voor de eerste keer werd betekend op 22 oktober 2012. Tevens blijkt uit de stukken van het administratief dossier dat de bestreden beslissing op 25 september 2013 opnieuw werd betekend aan verzoeker.

De vraag die zich stelt, is of de tweede betekening van een administratieve akte een nieuwe beroepstermijn doet lopen.

Overeenkomstig artikel 39/57, § 1, eerste lid van de vreemdelingenwet verjaren de beroepen tot schorsing en nietigverklaring dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen ze zijn gericht. Het tweede lid van deze bepaling herleidt de termijn tot vijftien dagen in het geval de verzoeker werd vastgehouden op het ogenblik van betekening van de bestreden beslissing.

Om redenen van rechtszekerheid en efficiënt bestuur wordt aangenomen dat de termijnbepalingen voor het instellen van een beroep strikt moeten worden toegepast en dat het de rechter niet is toegestaan er uit welwillendheid van af te wijken.

De Raad stelt vast dat naar aanleiding van de eerste betekening op geen enkel ogenblik zou zijn gebleken dat de beslissing van 17 augustus 2012 niet definitief zou zijn.

Uit de tweede betekening van de bestreden beslissing blijkt evenmin dat de eerste betekening van onwaarde zou zijn geweest en dat slechts met deze tweede kennisgeving de beroepstermijn zou beginnen te lopen.

Wat ook de reden ervoor is geweest dat de verwerende partij voor een tweede keer overging tot de betekening van de bestreden beslissing, deze tweede betekening vermag niet een nieuwe beroepstermijn ten voordele van verzoeker te genereren en verzoeker toestaan alsnog een ontvankelijk beroep in te stellen niettegenstaande de initiële termijn daartoe reeds is verstreken (*cf.* RvS 14 juni 2012, nr. 219.733, Fiers).

Onderhavig beroep tot nietigverklaring moet dan ook, als onontvankelijk, worden verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien januari tweeduizend veertien door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN